

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

US-02-B-1-146-1/18

Broj: S1 3 U 031338 19 U
Sarajevo, 13.07.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjeovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Lala i Lačo“ d.o.o. Bijeljina, kojeg zastupa Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-755-9/18 od 13.12.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 13.07.2020. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-755-9/18 od 13.12.2018. godine odbijena je žalba tužitelja izjavljena na šutnju ugovornog organa Mješoviti Holding „ERS“ MP a.d. Trebinje ZP „Hidroelektrane na Drini“ a.d. Višegrad, u postupku javne nabavke roba „artikli za potrebe kafe kuhinje preduzeća“.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora u kojoj navodi dosadašnji tok postupka. Navodi da je nesporno da je rješenjem tuženog poništena odluka ugovornog organa o izboru najpovoljnijeg ponuđača i da tuženi u svom rješenju nije naveo da se predmet vraća na ponovni postupak, ali da je iz same činjenice da je odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača poništena, ugovorni organ imao obavezu da donese odluku iz postupka javne nabavke, obzirom da je predmet vraćen u fazu prije donošenja odluke. Smatra da je bez obzira na uputu drugostepenog organa ugovorni organ bio u obavezi donijeti novu odluku. Navodi da obzirom da je dostvio svoju ponudu ima legitimno pravo da zahtijeva da ugovorni organ odluči, odnosno donese novu odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača ili poništenju postupka javne nabavke. Ukazuje i da osporeno rješenje nije zasnovano

нити na jednom propisu, odnosno da tuženi se nije pozvao niti na jednu opredbu Zakona o upravnom postupku iz koje proizlazi da se ne može izjavljivati žalba zbog šutnje uprave nakon što drugostepeni organ poništi akt prvostepenog organa. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

Tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka i ugovorni organ Mješoviti Holding „ERS“ MP a.d. Trebinje ZP „Hidroelektrane na Drini“ a.d. Višegrad su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10-u daljem tekstu ZUS), pa je odlučio kao u dispozitivu iz sljedećih razloga:

Zakonom o upravnim sporovima BiH (Službeni glasnik BiH broj: 19/02 do 74/10 u daljem tekstu: ZUS) u odredbi člana 9. stav 1. je propisano da se upravni spor može pokrenuti samo protiv konačnih upravnih akata koje su donijele institucije iz člana 4. ovog Zakona. U smislu odredbe stava 2. istog člana, upravni spor se može pokrenuti i kada se radi o upravnoj šutnji institucija BiH, pod uvjetima predviđenim u članu 21. istog Zakona, odnosno, pod uvjetom da o zahtjevu stranke za rješavanje određene upravne stvari, institucija BiH kojoj je podnesen zahtjev nije odlučila u zakonom propisanom roku, a ni u daljnjem roku od sedam dana po pismenom traženju stranke.

Iz spisa predmeta ova upravne stvari proizilazi da je pobijanim rješenjem odbijena kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena zbog nedonošenja prvostepenog rješenja u zakonskom roku (šutnja uprave). Naime, iz podataka spisa proizilazi da je rješenjem tuženog broj: JN2-02-07-1-607-5/17 od 01.02.2018. godine usvojena žalba tužitelja i poništena odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: UP-20-04/16 od 02.06.2016. godine, ugovornog organa Mješoviti Holding „ERS“ MP a.d. Trebinje ZP „Hidroelektrane na Drini“ a.d. Višegrad, u postupku javne nabavke „artikli za potrebe kafe kuhinje preduzeća“. Tužitelj je dana 18.10.2018. godine izjavio žalbu tuženom zbog šutnje uprave u kojoj je naveo da ugovorni organ nije postupio po navedenom rješenju tuženog. Odlučujući o žalbi tuženi je dana 13.12.2018. godine donio osporeno rješenje kojim je žalbu odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da ugovorni organ nije bio u obavezi niti poduzimati bilo kakve radnje u postupku.

Ovo sudsko vijeće za upravne sporove nalazi pravilnim ovakvo postupanje tuženog. Iz spisa predmeta proizilazi da je tužitelj nezadovoljan odlukom tuženog, jer ugovorni organ nakon donošenja rješenja tuženog od 01.02.2018. godine nije donio novu odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Na ovu činjenicu je ukazao tužbenim prigovorom, a ovaj sud nalazi da istaknuti prigovor nije osnovan.

Dakle, evidentno je u konkrentom slučaju da je tužitelj nezadovoljan zbog nedonošenja nove odluke od strane ugovornog organa zbog čega je uložio žalbu koju je tuženi razmatrao, shodno članu 234. stav 2. Zakona o upravnom postupku. Iz stanja spisa proizlazi da je rješenjem tuženog od 01.02.2018. godine samo poništena odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača od 02.06.2016. godine. Obzirom da

navedenim rješenjem nije nametnuta nikakva obaveza ugovornom organu u pogledu provođenja radnji postupka, te donošenja nove odluke, posebno imajući u vidu činjenicu da je u momentu donošenja navedenog rješenja Okvirni sporazum u cijelosti bio realizovan, te kako je tužitelj na osnovu navedenog rješenja iskoristio pravo na pokretanje parničnog postupka radi naknade štete, to je pravilan zaključak tuženog da je žalba neosnovana. Ova odluka je po nalazu ovog Suda pravilna i zakonita, jer je donesena u skladu sa odredbom člana 234. stav 2. kojom je propisano da ako drugostepeni organ nađe da razlozi zbog kojih rješenje nije doneseno u roku nisu opravdani, on će riješiti stvar prema spisima predmeta i donijet će svoje rješenje, ako je to moguće, a ako se stvar ne može riješiti prema spisima predmeta, sam će provesti postupak i svojim rješenjem riješiti stvar. Izuzetno, ako drugostepeni organ nađe da će postupak brže i ekonomičnije provesti prvostepeni organ, naložit će tom organu da to učini i da mu prikupljene podatke dostavi u određenom roku koji ne može biti duži od osam dana, a prvostepeni organ obavezan je postupiti po tom traženju. Nakon što prvostepeni organ dostavi tražene podatke i dokaze, drugostepeni organ odmah će riješiti stvar. Rješenje drugostepenog organa doneseno po ovoj odredbi je konačno.

Dakle, u postupku rješavanja po predmetnoj žalbi u skladu sa naprijed citiranim odredbom pravilno je tuženi zaključio da je žalba neosnovana, a razloge koje je naveo u obrazloženju osporenog akta ovo sudsko Vijeće u cijelosti prihvata.

Imajući u vidu navedeno, Sud je primjenom odredbi člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH,“ broj: 19/02 do 74/10) odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

